

การพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ของนักศึกษาครู

Development of Enrichment Curriculum Based on an Instructional Coaching Approach to Promote the Ability to Write a Learning Experience Plan for Student Teachers

ธิดาพร คมสัน (Thidaporn komsan)*

สิโรดมภ์ จุ้ยเปี่ยม (Sirodom Juypiam)*

ขวัญทิศา เชื้อหอม (Kwanticha Chuahom)**

มาเรียม นิลพันธุ์ (Maream Nillapun)***

วรมน สอนสมบุญ (Woramon Sonsomboon)****

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาชีพรุ่นปี 3 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษารายวิชาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 42 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวทดสอบหลังเรียน The One – Shot Case Study เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบประเมินแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลวิจัยพบว่า 1. หลักสูตรหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู มีองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) โครงสร้าง

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

**** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

สาระสำคัญ 4) ระยะเวลา 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ และ 7) การประเมินผล 2. หลังการใช้หลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครูอยู่ในระดับดี อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.42)

คำสำคัญ รูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจ การปฏิบัติงานของครู โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop an enrichment curriculum based on an instructional coaching approach to promote the ability to write a learning experience plan for student teachers; and 2) study the effectiveness of an enrichment curriculum based on an instructional coaching approach to promote the ability to write a learning experience plan for student teachers. Purposive sampling was used to choose the sample, which included 42 early childhood education students from Silpakorn University's Faculty of Education who were enrolled in the Early Childhood Education Program during the 2022 academic year. For the One-Shot Case Study, research and development methodologies (R&D) were used. The data was collected through the evaluation form of the Learning Experience Plans. Percentages (%), means ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and content analysis were used to analyze the data. The findings revealed the following: 1) enrichment curriculum based on an instructional coaching approach to promote student teachers' ability to write a learning experience plan that includes seven components: (1) enrichment curriculum principals and rationale; (2) objectives; (3) curriculum structure, (4) duration; (5) instructional procedures, (6) materials, and (7) evaluation. 2) After using the enrichment curriculum, student teachers have the ability to write Learning Experience Plans at a good level ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.42).

Keywords Development of enrichment curriculum, Instructional Coaching approach, Ability to write a learning experience plan

บทนำ

ประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 ขึ้น โดยมีการกล่าวถึงความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูไว้ในหมวด 4 ว่าด้วยการพัฒนาเด็กปฐมวัย มาตรา 23 ว่าในการผลิตครูหรือพัฒนาครูด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างจิตวิญญาณของความเป็นครู มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเพื่อดูแลและพัฒนาเด็กปฐมวัยตามหลักการและปรัชญาของการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการพัฒนาเด็กปฐมวัย ระบุว่าต้องมีมาตรการในการสร้างระบบให้คำปรึกษาแนะนำ (Coaching) และระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ให้แก่ บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแล พัฒนาเด็กปฐมวัย (Office Of The Council State, 2019) รวมถึงแผนพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2564 – 2570 ซึ่งได้เน้นย้ำ ข้อความดังกล่าวไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการพัฒนาเด็กปฐมวัย มาตราที่ 11 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างจิตวิญญาณของความเป็นครู มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเพื่อดูแลและพัฒนาเด็กปฐมวัยตามหลักการและปรัชญาของการพัฒนาเด็กปฐมวัย (Office of the Education Council, 2021) แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องพัฒนาตั้งแต่ในช่วงเริ่มต้นของการเป็นครู หรือในช่วงที่เป็นนักศึกษาวิชาชีพครู

การเขียนแผนการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นความสามารถหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ครูจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น เป็นการจัดให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนของเด็ก การทำงานของครูที่ทำหน้าที่ในการดูแลและให้การศึกษากับเด็กนั้น ต้องมีการวางแผนสำหรับการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก โดยการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของครูในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ทั้งนี้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้กล่าวถึงสาระการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญ และสาระที่ควรเรียนรู้ ซึ่งประสบการณ์สำคัญนั้น ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ในส่วนของสาระรอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก นอกจากนี้การจัดประสบการณ์ ยังเป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น จะแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้ในระดับอื่น ๆ ไม่จัดเป็นรายวิชา เนื้อหาในการจัดกิจกรรมนั้น จะจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, 2017)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคือโอกาสของนักศึกษาในการฝึกฝนการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ เห็นได้จากการให้คำชี้แจงจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปี การศึกษา 2563 และ 2564 ที่ได้มีการกล่าวถึงการรายงานจากนักศึกษาว่าต้องการเรียนรู้เรื่องของการเขียน แผนการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยให้มากขึ้น เร็วขึ้น และหลากหลายขึ้น (Internal Quality Assurance Assessment Committee, Curriculum level, Personal communication, 29th July 2021 ; Personal communication, 25th July 2021) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาศาสตร์ เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างรายวิชา และมีการกำหนดเนื้อหาการเรียนการสอนในแต่ละ รายวิชาไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษาครูจึงไม่สามารถสอดแทรกเนื้อหาอื่นใดเข้าสู่รายวิชานอกจากที่ได้รับไว้ในเอกสารหลักสูตร (มคอ.2) รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาการเรียนรู้อย่างไรก็ตามถือเป็นการปรับใหญ่ จำเป็นต้องปรับเมื่อครบวงจรของการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งมีวาระอยู่ที่ 5 – 6 ปี อาจไม่ทันต่อความต้องการจำเป็นของนักศึกษา

ความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์เป็นความสามารถพื้นฐานซึ่งควรพัฒนาดังแต่ ในช่วงแรกเมื่อเข้าสู่วิชาชีพครู โดยหากเริ่มตั้งแต่ในช่วงที่เป็นนักศึกษาวิชาชีพครูได้จะช่วยให้มีพื้นฐานที่ดี ในการวางแผนออกแบบการจัดประสบการณ์ในอนาคต การจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาวิชาชีพครูนั้น จำเป็นต้องมีการให้คำแนะนำ ให้มุมมองต่าง ๆ ในการทำงาน การชี้แนะการสอน (Instructional Coaching) ถือได้ว่าเป็นการทำงานอย่างหนึ่งที่เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู โดยความร่วมมือระหว่างผู้ชี้แนะ ซึ่งอาจหมายถึง ศิษยานุศิษย์ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการ ตลอดจนเพื่อนครูในโรงเรียนเดียวกันและโรงเรียนใกล้เคียงกับครู ผู้รับการชี้แนะ ในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนการเรียนรู้ร่วมกัน ภายใต้ภาระงานปกติของครูในโรงเรียนและ ห้องเรียน โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด (Rittikooop, 2019) นักศึกษาเป็นผู้เรียนที่ต้องการการเรียนรู้ ต้องได้รับคำแนะนำ ได้ฟัง มุมมองในการทำงานของตนเอง ทั้งนี้การชี้แนะการสอน ถือเป็นวิธีการหนึ่งที่เหมาะสำหรับนำมาใช้กับ นักศึกษาในช่วงของการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์

การพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยการพัฒนาศักยภาพเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching ดังนั้นผู้วิจัยมีความประสงค์จะทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ เขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครูหลังการใช้นวัตกรรมหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู เป็นระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and development) มี 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) การศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรเสริม แนวคิด Instructional Coaching และการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้แบบวิเคราะห์เอกสาร มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) 2) สำนวจความต้องการของนักศึกษาในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 42 คน โดยใช้แบบสำรวจความต้องการของนักศึกษาซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.58 ถึง $\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลความต้องการของนักศึกษาในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผน 3) สัมภาษณ์ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับปฐมวัยในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และลักษณะของหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching จำนวน 9 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มีลักษณะของข้อคำถาม เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.58 ถึง $\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และลักษณะของหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching 4) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และลักษณะของหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching ในรูปแบบออนไลน์ จำนวน 3 ท่าน ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มีลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.58 ถึง $\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) โดยผู้วิจัยใช้เพื่อเก็บข้อมูล

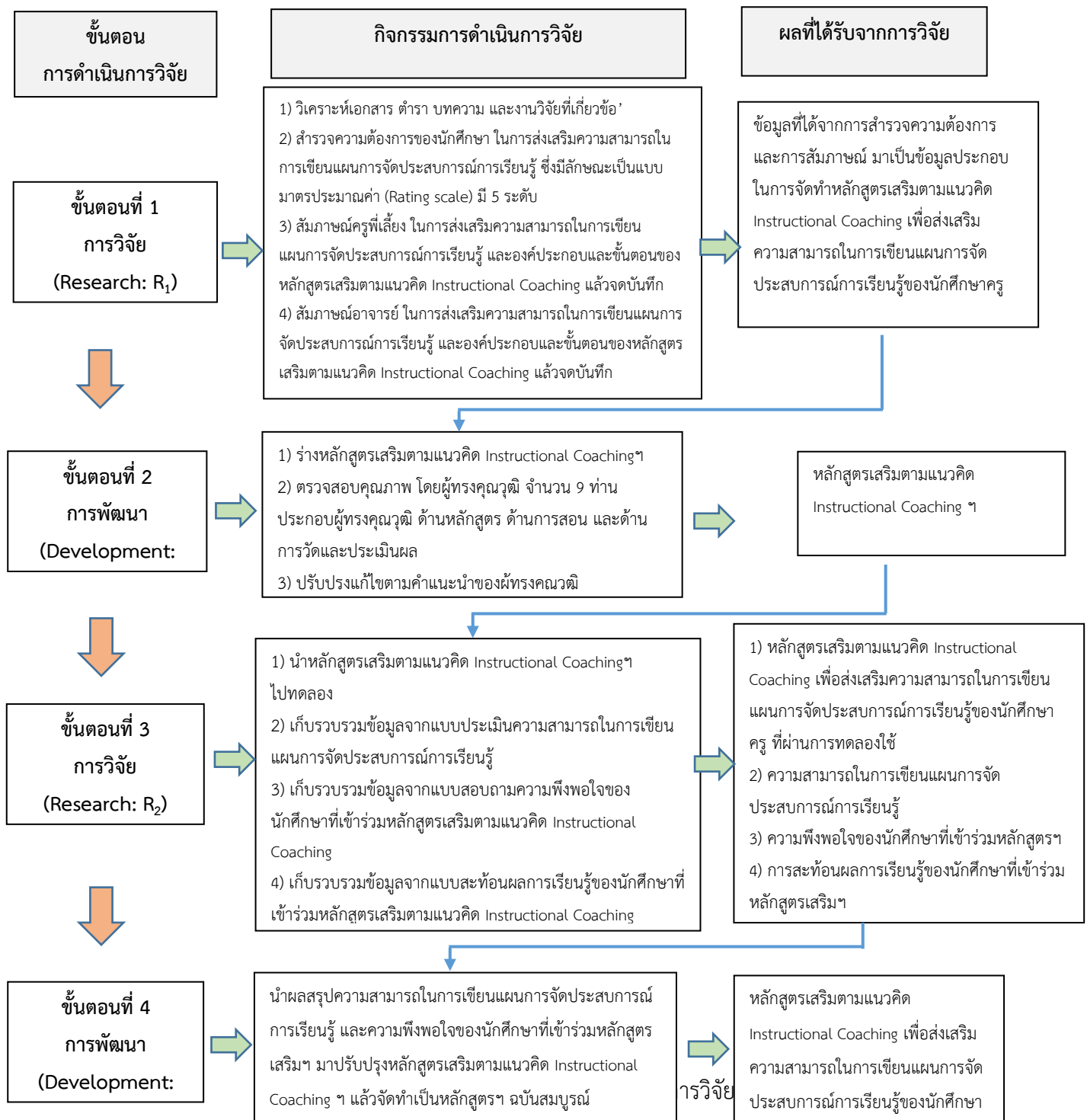
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ และลักษณะของหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) การนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาเป็นร่างหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู 2) หาคุณภาพของร่างหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยใช้การสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยมีผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมจำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร 4 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านสอน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 คน จากนั้นปรับปรุงร่างหลักสูตรฯ ตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) ผู้วิจัยดำเนินการนำหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coachingฯ โดยใช้รูปแบบวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัย The One-Shot Case Study โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษารายวิชาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 42 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.58 ถึง $\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) 2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) และ 3) แบบสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบบปลายเปิดมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.58 ถึง $\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าสถิติ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) ผู้วิจัยดำเนินการนำผลสรุปการประเมินความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรเสริมฯ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรเสริมฯ มาปรับปรุงหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู แล้วจัดทำเป็นหลักสูตรเสริมฉบับสมบูรณ์

โดยสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 1 กรอบการดำเนินการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู และ 2. ผลของการใช้หลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู พบว่า หลักสูตรหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 หลักการและเหตุผล หลักสูตรเสริมเป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ หรือเติมเต็มหลักสูตรปกติ หลักสูตรเสริมมุ่งเน้นการเสริมสร้างความสามารถในการทำงานหรือพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเฉพาะด้าน สำหรับหลักสูตรเสริมฉบับนี้จัดทำขึ้น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู เป็นหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาคู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สามารถจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ได้อย่างครบถ้วนทุกองค์ประกอบ โดยอาศัยการชี้แนะ ตามแนวคิด Instructional Coaching

1.2 วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักศึกษาคู สามารถเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

1.3 โครงสร้างสาระสำคัญ 3.1) หลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย 3.2) การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ องค์ประกอบในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และเอกสารประกอบการสอนรายวิชา 470 302-162 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 3.3) เนื้อหาสำหรับการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์จากสาระสำคัญของเรื่องที่จัดประสบการณ์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา)

1.4 ระยะเวลาของหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู จำนวน 10 ชั่วโมง

1.5 กิจกรรมการเรียนรู้สำหรับหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู ประกอบด้วย

ขั้นก่อนการชี้แนะ (Pre-coaching) จำนวน 1 ชั่วโมง 1) ผู้ชี้แนะแนะนำตัวกับนักศึกษาคู จากนั้นให้นักศึกษาคูทุกคนแนะนำตัว 2) ผู้ชี้แนะชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตรตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู 3) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคู ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในประสบการณ์เดิมของนักศึกษาคู 4) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคู ร่วมกันวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่นักศึกษาคูเคยมีประสบการณ์มาก่อน 5) ผู้ชี้แนะสรุปข้อมูลเกี่ยวกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นชี้แนะ (Coaching) จำนวน 3 ชั่วโมง 1) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคู สนทนาร่วมกันเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ และองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์ 2) ผู้ชี้แนะอธิบายแบบฟอร์มการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ และรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบ 3) ผู้ชี้แนะอธิบายถึงหน่วยการเรียนรู้และสาระสำคัญที่ใช้ในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ 4) นักศึกษาคูศึกษาสาระสำคัญของหน่วย

การเรียนรู้ จากนั้นผู้ชี้แนะและนักศึกษาคูสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับสาระสำคัญและการจัดทำกิจกรรมให้สัมพันธ์กับเรื่องที่ตนเองสนใจ 5) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และสาระสำคัญของเรื่อง

ขั้นนำไปใช้ (Implementing) จำนวน 3 ชั่วโมง 1) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคู สนทนาร่วมกันเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 2) นักศึกษาคูเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ และเรื่องของตนเอง ผู้ชี้แนะคอยให้คำแนะนำ และร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นข้อซักถาม 3) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับแนวทางการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและนำไปใช้งานได้จริง

ขั้นหลังการชี้แนะ (Post-Coaching) จำนวน 3 ชั่วโมง 1) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคู สนทนาร่วมกันเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 2) นักศึกษาคูสนทนาเกี่ยวกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง และสะท้อนผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น 3) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคูร่วมกันวางแผนปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาในครั้งต่อไป 4) ผู้ชี้แนะและนักศึกษาคูร่วมกันสรุปถึงการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ในครั้งนี้ และความคิดเห็นในการปรับปรุงสำหรับการจัดแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในครั้งต่อไป

1.6 สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู มีดังนี้ 6.1) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 6.2) แบบฟอร์มการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ และ 6.3) เอกสารสาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้

1.7 การประเมินผลสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู มีการประเมินผลดังนี้ 7.1) แบบประเมินความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู 7.2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู และ 7.3) แบบสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู

2. ผลของการใช้หลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคูมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาคู ในภาพรวมนักศึกษามีความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสิ่งที่นักศึกษาสามารถทำได้ที่ดีที่สุดคือ การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมและครบถ้วน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) อยู่ในระดับดีมาก รองลงมา คือ การออกแบบกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.15) อยู่ในระดับดีมาก และ

การตั้งชื่อกิจกรรมที่น่าสนใจสื่อความหมายได้สอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.58) อยู่ในระดับดี

2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดคือ การชี้แจงวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.63) รองลงมา เป็นการนำเสนอเนื้อหา ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.63) การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.79) และการชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.85)

2.3 การสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีประเด็นในการสะท้อนคิดดังนี้

2.3.1) เมื่อเข้าร่วมหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครูเป็นแล้ว นักศึกษาคิดว่าแนวคิดนี้สามารถช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผน โดยนักศึกษาได้เรียนรู้การเขียนแผนการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบเข้าใจหลักการสำคัญของแผน ขั้นตอน วิธีการ และองค์ประกอบของแผน การเลือกสื่อ การจัดทำสื่อ ให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย รวมถึงได้รับคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์และที่นำไปใช้จริง ได้เรียนรู้สิ่งที่ควรทำ และสิ่งที่ไม่ควรทำในการเขียนแผน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้ชี้แนะและเพื่อนๆ ในการเขียนแผน สามารถพัฒนาการเขียนแผนได้ดี และเหมาะสมกับเด็กปฐมวัยมากยิ่งขึ้น เป็น Active Learning ซึ่งทำให้เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีกว่า นอกจากนี้ข้อแนะนำต่าง ๆ ที่ได้รับเป็นรายบุคคลเป็นสิ่งที่ดีสำหรับนักศึกษา ทำให้ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมไปในทางที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น สามารถนำมาปรับใช้ได้ในอนาคตเมื่อไปเป็นครู นักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรเสริมฯ เป็นหลักสูตรที่ดีมีการสอนเนื้อหาเป็นขั้นตอนชัดเจน ทำให้ได้ลองเขียนแผนมองเห็นจุดบกพร่องของตัวเอง นำข้อผิดพลาดมาปรับแก้ได้ ทำให้เขียนแผนได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น การได้รับการชี้แนะจากผู้มีประสบการณ์ตรงเป็นประสบการณ์ที่ดี ในอนาคตจะสามารถทำแผนที่มีประสิทธิภาพออกมาได้

2.3.2) ถ้าให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครูอีกครั้งหนึ่ง นักศึกษาอยากแก้ไข หรือเพิ่มเติม ในส่วนของเนื้อหาการเขียนแผนที่ละเอียดขึ้น แนะนำการใช้ภาษาที่เหมาะสม เพิ่มเติมส่วนของการออกแบบสื่อการสอน และอยากให้ลักษณะการจัดกิจกรรมการชี้แนะมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2.3.3) นักศึกษาอยากให้ปรับปรุงหรือเพิ่มเติม ในส่วนของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิด Instructional Coaching ในส่วนของการบริหารเวลาให้มีความรัดกุมมากขึ้น เพิ่มระยะเวลาในการจัดทำกิจกรรม โดยบริหารเวลาให้นักศึกษาทุกคนได้รับเวลาอย่างเสมอภาคกัน อยากให้ได้มีระยะเวลาให้ได้ลองเขียนแผนและปรึกษาร่วมกับครูมากขึ้น เพิ่มวันสำหรับการแนะนำแผน อยากให้มีการฝึกฝนการเขียนแผนประสบการณ์มากขึ้น มีเวลาปรับปรุงส่วนที่ผิดพลาดให้ตีมากขึ้น อยากให้เสนอกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น และควรมีการเพิ่มกิจกรรมหรืออาจให้มีศึกษานอกสถานที่ การตรวจแผนแต่ละครั้งควรให้ผู้ชี้แนะมาพูดคุยพร้อมกัน เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครูสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ดีขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบโดยเริ่มตั้งแต่การหาความต้องการของผู้ใช้หลักสูตร ซึ่งนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างชัดเจน การกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน รวมถึงสอดคล้องกับหลักสูตรที่นักศึกษาเรียนอยู่ นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการเลือกประสบการณ์ที่นักศึกษาจะได้รับโดยกำหนดให้เป็นหลักสูตรเสริมซึ่งตัวหลักสูตรเสริมยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้เรื่องการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ไปใช้ประยุกต์ในการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาต่อไป ซึ่งจะก่อให้เกิดความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ได้อย่างคงทน ประกอบกับการกำหนดการประเมินผล มีการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้โดยจัดการเรียนการสอน และประเมินผล การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลหลักสูตรและปรับปรุง โดยกระบวนการพัฒนาช่วยให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรของ Wiles and Bondi (2014) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรต้องอาศัยกระบวนการที่มีแนวคิดทฤษฎีรองรับ มีหลักคิด โดยในขั้นแรกต้องเริ่มจากการระบุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรซึ่งต้องอาศัยหลักการ แนวคิดทฤษฎีรองรับเพื่อให้ได้จุดประสงค์ที่สอดคล้องซึ่งนำไปสู่การกำหนดเนื้อหาและการประเมินซึ่งสอดคล้องกับผู้เรียน ซึ่งได้มาจากกระบวนการในการวิเคราะห์หลักสูตรและตัวผู้เรียนอย่างเป็นกระบวนการทำให้ได้หลักสูตรที่สะท้อนว่าได้วางแผนและให้ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กเป็นอย่างดี

นอกจากนี้การพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู มีการจัดทำหลักสูตรที่ได้พัฒนามาจากหลักสูตรปกติยึดเนื้อหา ที่นักศึกษาจำเป็นต้องเรียน ซึ่งเนื้อหานี้มีความสำคัญต่อการนำความรู้ไปใช้ในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอนุบาลในอนาคต นอกจากนี้การที่นักศึกษาได้ทำงานกับผู้ชี้แนะซึ่งเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานจริง และใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นหลักสูตรจริงของโรงเรียนทำให้เกิดความท้าทายและสร้างความหมายต่อประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมของหลักสูตรเสริม แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านเวลาของหลักสูตรปกติทำให้การพัฒนาหลักสูตรนี้เกิดขึ้น สอดคล้องกับ Renzulli (2014) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมเป็นนำเอาหลักสูตรปกติที่มีอยู่มาปรับเปลี่ยนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในเชิงลึก สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ท้าทาย และได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย การออกแบบให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนทำโดยมีระดับการเรียนรู้ที่สร้างความท้าทายให้กับผู้เรียน เพิ่มจำนวนประสบการณ์เชิงลึกที่ผู้เรียนจะได้รับ และนำเสนอประสบการณ์อย่างหลากหลาย

2. ประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู

2.1 ความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครู ในภาพรวมนักศึกษา มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการพัฒนามากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะใน **ขั้นชี้แนะ (Coaching)** ที่ผู้ชี้แนะและนักศึกษาครูมีการสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ และองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์ อธิบายรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของการเขียนแผน การยกตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์อย่างละเอียด รวมถึงร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และสาระสำคัญของเรื่อง และกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัย ประกอบกับใน **ขั้นนำไปใช้ (Implementing)** ที่นักศึกษาครูเขียนแผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้และเรื่องของตนเองโดยผู้ชี้แนะคอยให้คำแนะนำ และร่วมกันแสดง ความคิดเห็นในประเด็นข้อซักถาม โดยผู้ชี้แนะให้คำชี้แนะภายใต้บรรยากาศที่ผ่อนคลาย และมีกลยุทธ์ในการ ชี้แนะที่มุ่งให้เกิดการพัฒนาไม่ใช่การชี้แนะที่ต้องการให้นักศึกษาครูเขียนตามที่ต้องการ ซึ่งผู้ชี้แนะมักจะ เสนอแนะหลากหลายตัวเลือก หรือคำนึงถึงความต้องการ ความถนัดของนักศึกษาเป็นหลัก ซึ่งทำให้แผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้สามารถใช้งานได้จริงและยังเป็นแผนที่เกิดจากการออกแบบและตัดสินใจของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hui, Khemanuwong and Ismail (2020) ที่กล่าวว่าในกระบวนการชี้แนะการสอน การวางแผนการสอนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมาก การที่ผู้ชี้แนะยกตัวอย่างแผนการสอนให้ครูเห็นตัวอย่าง ในการเขียน หัวเรื่อง เนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอนจะทำให้ครูเกิดความเข้าใจในการเขียนแผนการ สอนมากขึ้น นอกจากนี้ยังอาจรวมไปถึงการระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตร รวมถึง การระบุจุดประสงค์การเรียนรู้ และการชี้แนะแผนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกชี้แนะมีตัวเลือกในการปรับและ พัฒนาแผนไปในแนวทางของตนเอง ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างการสนทนาของผู้ชี้แนะกับครูที่ไม่พยายามเปลี่ยนแปลง แผน เพราะการควบคุมครูให้ทำตามจะทำให้การชี้แนะการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ

2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร เสริมตามแนวคิด Instructional Coaching ในทุกขั้นกิจกรรมการชี้แนะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [Homchaiyawong](#) (2014) ที่ศึกษา การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษามีความพึง พอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก คือบทบาทของผู้ชี้แนะที่มีความยืดหยุ่น และเข้าใจ ในการเขียนแผนของนักศึกษาในทุกขั้นตอน รวมถึงให้คำแนะนำแก่นักศึกษาอย่างชัดเจนในทุกขั้นตอนของการ ดำเนินการทำการกิจกรรม

2.3 การสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่านักศึกษาสามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งในส่วนของตัวเองที่ตนเองได้เรียนรู้ สิ่งที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม สิ่งที่ชอบ และไม่ชอบในการเรียนรู้ เนื่องจากในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในขั้นก่อนการชี้แนะ ขั้นชี้แนะ ขั้นนำไปใช้ และขั้นหลังการชี้แนะมีการเปิด โอกาสให้นักศึกษาได้สะท้อนสรุปถึงเนื้อหา และสิ่งที่ได้เรียนรู้ สอดคล้องกับ Rittikooop (2019) ที่กล่าวว่า

ความสามารถในการสะท้อนคิดมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านความคิด ทำให้ค้นพบวิธีพัฒนาตนเอง การชี้แนะตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจว่าตนสามารถคิด พัฒนา และปรับเปลี่ยนตนเองได้ ช่วยให้การเรียนรู้ที่ได้รับมีความคงทนและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

สำหรับการนำหลักสูตรเสริมตามแนวคิด Instructional Coaching เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาครูไปใช้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หากในการจัดการเรียนรู้มีครูผู้ชี้แนะหลายคน จำเป็นต้องมีการประชุมเพื่อชี้แจงรายละเอียดอันได้แก่ แนวทางการให้คำแนะนำ บทบาทครู บทบาทนักศึกษา แนวทางการประเมินผล และบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูทุกคนปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน

2. ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานผ่อนคลาย และเสริมแรงทางบวกแก่นักศึกษาเนื่องจากการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ เป็นความรู้ใหม่ของนักศึกษา ที่ทำให้นักศึกษาส่วนมากมีความกังวล ดังนั้น หากนักศึกษาเรียนด้วยบรรยากาศที่ดีย่อมส่งผลให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยโดยใช้ตามแนวคิด Instructional Coaching ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนครูในระดับอื่น หรือในสาขาวิชาอื่น

2. ควรพัฒนาหลักสูตร หรือรูปแบบการสอนโดยใช้แนวคิด Instructional Coaching ร่วมกับแนวคิดอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

References

- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2017). Early Childhood Curriculum B.E. 2560 (A.D. 2017). Aksornthai Printing Ltd., Part.
- Homchaiyawong, D. (2014). The development of instructional model focusing on coaching and mentoring to enhance elementary teachers competencies of the student teachers [http://www.sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/11662?](http://www.sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/11662?attempt=2&locale-attribute=th) attempt=2&locale-attribute=th (In Thai)
- Hui, K. S., Khemanuwong, T., & Ismail, S. A. M. M. (2020). Keeping teachers afloat with instructional coaching: Coaching Structure and Implementation. The Qualitative Report, 25(7), 1790-1816.
- Office of the Council State. (2019). Early childhood development act B.E.2562. http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/056/T_0005.PDF (In Thai)
- Office of the Education Council. (2021). Early Childhood Development Plan B.E.2564-2570. https://opac01.stou.ac.th/multim/Gift_eBook/165145.pdf. (In Thai)

- Renzulli, J. (2014). The schoolwide enrichment model: a comprehensive plan for the development of talents and giftedness. *Revista Educação Especial*, 27(50), 539-562.
<https://www.redalyc.org/articulo.oa?id=313132120002>
- Rittikoo, W. (2019). Instructional coaching: Guidelines for the development of teachers' instruction. *Ratchaphruek Journal*, 17(1), 1-10. (In Thai)
- Wiles, J. W., & Bondi, J. C. (2014). *Curriculum development*. Pearson Education.